

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O KONCESIJAMA

Zagreb, rujan 2008.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju postupci davanja koncesije, prestanak koncesije, pravna zaštita u postupcima davanja i prestanka koncesije, te druga pitanja u vezi s koncesijama.

(2) U smislu ovog Zakona:

- **Koncesija za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra** jest ugovorom uređen pravni odnos čiji je predmet korištenje općeg ili drugog dobra za koje je zakonom određeno da je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku.
- **Koncesija za javne radove** jest ugovorom uređen pravni odnos čiji je predmet izvođenje radova ili projektiranje i izvođenje radova, a koji se odnose na jednu ili više djelatnosti ili određenih zakonom kojim se uređuje pojedina koncesija ili navedenih u Dodatku I. propisa kojim se uređuje javna nabava, ako se naknada za javne radove sastoji ili samo od prava na gospodarsko korištenje radova ili od tog prava zajedno s plaćanjem.
- **Koncesija za javne usluge** jest ugovorom uređen pravni odnos čiji je predmet pružanje jedne ili više usluga u općem interesu ili određenih zakonom kojim se uređuje pojedina koncesija ili navedenih u Dodatku II. propisa kojim se uređuje javna nabava, ako se naknada za pružene usluge sastoji ili samo od prava na gospodarsko korištenje usluga ili od tog prava zajedno s plaćanjem.

Značenje pojmova

Članak 2.

Pojedini pojmovi u smislu ovog Zakona imaju sljedeće značenje:

1. **Davatelj koncesije (koncedent)** je tijelo odnosno pravna osoba koja je, u skladu s ovim Zakonom, nadležna za davanje koncesije.
2. **Koncesionar** je fizička ili pravna osoba s kojom je davatelj koncesije potpisao ugovor o koncesiji.

3. **Ugovor o koncesiji** je ugovor kojeg su potpisali davatelj koncesije s jedne strane i koncesionar s druge strane, a koji sadrži odredbe o međusobnim pravima i obvezama vezanim uz korištenje date koncesije.
4. **Naknada za koncesiju** je naknada koju plaća koncesionar na temelju ugovora o koncesiji.
5. **Registar koncesija** je jedinstvena elektronička evidencija ugovora o koncesijama datim na području Republike Hrvatske.
6. **Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja** je upravni akt kojeg donosi davatelj koncesije na prijedlog stručnog povjerenstva za koncesiju, a nakon ocjene pristiglih ponuda za davanje koncesije i u skladu s dokumentacijom za nadmetanje i kriterijima za odabir najpovoljnije ponude.
7. **Pisani ili u pisanom obliku** znači svaki izričaj koji se sastoji od riječi ili bročanih iznosa koji se mogu čitati, umnožavati i naknadno slati. Takav izričaj može uključivati podatke koji se prenose i pohranjuju pomoću elektroničkih sredstava.
8. **Ponuditelj** je pravna ili fizička osoba koja je dostavila ponudu u postupku za davanje koncesije.

Davatelj koncesije

Članak 3.

Davatelj koncesije može biti:

- a) Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, središnja tijela državne uprave, u ime Republike Hrvatske
- b) nadležna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, u ime jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te
- c) pravne osobe posebnim propisima ovlaštene za davanje koncesija.

Predmet koncesije

Članak 4.

(1) Koncesija se može dati u različitim područjima i za različite djelatnosti, a naročito:

1. za eksploataciju mineralnih sirovina,
2. za korištenje voda i javnog vodnog dobra,
3. za pravo lova u državnim lovištima i uzgajalištima divljači,
4. na pomorskom dobru,
5. na poljoprivrednom zemljištu,

6. za pojedine djelatnosti unutar zaštićenih područja prirode, te za korištenje drugih zaštićenih prirodnih vrijednosti i speleoloških objekata,
7. za igre na sreću,
8. u području energetike,
9. za obavljanje linijskog i obalnog pomorskog i riječnog prijevoza,
10. za luke,
11. za javne ceste,
12. za javni prijevoz,
13. za zračne luke,
14. u području sporta,
15. na kulturnim dobrima,
16. za komunalne djelatnosti,
17. u području željeznica,
18. za gospodarsko korištenje žičare,
19. za djelatnosti gospodarenja otpadom, te
20. u području turizma.

(2) Koncesija se ne može dati na šumama i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske i na drugim dobrima utvrđenim posebnim propisima.

(3) Koncesije koje su predmet davanja u područjima iz stavka 1. ovog članka pobliže se definiraju posebnim propisima kojima se uređuju koncesije.

Izuzeća od primjene Zakona

Članak 5.

(1) Ovaj se Zakon ne primjenjuje:

1. Na koncesiju koja je, temeljem propisa Republike Hrvatske, određena kao klasificirana ili čije izvršenje, temeljem zakona ili drugih propisa Republike Hrvatske, zahtijeva primjenu mjera informacijske sigurnosti.

2. Na koncesiju koja je, u skladu s međunarodnim ugovorima koje je Republika Hrvatska sklopila s jednom ili više drugih država, namijenjena zajedničkoj provedbi ili korištenju projekata.

3. Na koncesiju koja se daje u skladu s posebnim postupovnim pravilima međunarodnih organizacija.

(2) U slučaju davanja koncesija iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovog članka davatelj koncesije mora o tome obavijestiti Europsku komisiju.

Članak 6.

(1) Ovaj Zakon, osim odredbi stavka 2. ovog članka, ne primjenjuje se na koncesiju pravnoj osobi koja je u većinskom vlasništvu Republike Hrvatske za obavljanje djelatnosti te izgradnju i korištenje objekata i postrojenja potrebnih za obavljanje tih djelatnosti u nacionalnom parku i posebnom rezervatu.

(2) Davatelj koncesije ili odobrenja odnosno licenci iz stavka 1. ovog članka dužan je ministarstvu nadležnom za financije redovito dostavljati sve relevantne podatke:

1. o pripremi davanja koncesije ili odobrenja odnosno licenci s prikazima ekonomskih učinaka koji proizlaze iz predmetne koncesije,
2. o postupku davanja koncesije ili odobrenja odnosno licenci,
3. o postojećoj koncesiji,
4. sve ostale podatke u skladu s politikom koncesija ovog Zakona.

(3) Na koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije ne primjenjuju se odredbe Glave III., IV., V., VI. i VII. ovog Zakona.

(4) Postupak davanja koncesije, propisan Glavom III. ovog Zakona, ne primjenjuje se na:

- davanje koncesije na poljoprivrednom zemljištu,
- davanje koncesije u području igara na sreću.

(5) Postupak davanja koncesije iz stavka 4. ovog članka pobliže se uređuje posebnim zakonom, uz obavezno poštivanje načela postupka davanja koncesije kako je to određeno člankom 17. ovog Zakona.

Članak 7.

(1) Vlasnik nekretnine na kojoj će se obavljati djelatnost koncesije sudjeluje kao stranka u postupku davanja te koncesije.

(2) Ako je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine na kojoj će se obavljati djelatnost koncesije, u postupku davanja te koncesije kao stranka sudjeluje nadležno državno odvjetništvo.

(3) U postupku davanja koncesije za gospodarsko korištenje općeg dobra, kao stranka u postupku davanja te koncesije sudjeluje nadležno državno odvjetništvo.

Tajnost dokumentacije u postupcima davanja koncesije

Članak 8.

Na tajnost dokumentacije u postupcima davanja koncesije primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuje javna nabava.

II. PRIPREMNE RADNJE ZA DAVANJE KONCESIJE

Članak 9.

(1) Pripremne radnje za davanje koncesije provodi davatelj koncesije.

(2) Pripremnim radnjama smatraju se posebno:

- procjena vrijednosti koncesije,
- izrada studije opravdanosti davanja koncesije,
- imenovanje stručnog povjerenstva za koncesiju,
- izrada dokumentacije za nadmetanje, te
- poduzimanje svih ostalih mjera koje prethode postupku davanja koncesije u skladu s odredbama ovog Zakona i posebnih propisa kojima se pobliže uređuje pojedina vrsta koncesije.

Procjena vrijednosti koncesije

Članak 10.

(1) Na procjenu vrijednosti koncesije za javne usluge i javne radove primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava.

(2) Na procjenu vrijednosti koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuje pojedina vrsta koncesije.

Studija opravdanosti davanja koncesije

Članak 11.

Davatelj koncesije u izradi studije opravdanosti davanja koncesije posebno uzima u obzir javni interes, utjecaj na okoliš, zaštitu prirode i kulturnih dobara,

financijske učinke koncesije na državni proračun odnosno proračun jedinica područne (regionalne) i lokalne samouprave i usklađenost s gospodarskim razvojnim planovima i planovima davatelja koncesije.

Stručno povjerenstvo za koncesiju

Članak 12.

(1) Prije početka postupka davanja koncesije, davatelj koncesije dužan je imenovati stručno povjerenstvo za koncesiju iz redova istaknutih stručnjaka iz područja prava, ekonomije, tehničkih i drugih odgovarajućih struka, ovisno o predmetu koncesije. Broj članova stručnog povjerenstva mora biti neparan, no ne smije biti veći od 7 članova. Član stručnog povjerenstva ne smije imati izravnih ili neizravnih osobnih interesa u bilo kojoj aktivnosti koji bi doveli do sukoba tih interesa s njegovim dužnostima u radu stručnog povjerenstva.

(2) Davatelj koncesije obavezan je obavijestiti ministarstvo nadležno za financije o osnivanju stručnog povjerenstva iz ovog članka.

(3) Ministarstvo nadležno za financije može imenovati svojeg predstavnika u stručno povjerenstvo u roku od deset dana od dana zaprimanja obavijesti iz stavka 2. ovog članka, poštujući odredbe stavka 1. ovog članka o najvećem dopuštenom broju članova.

(4) Iznimno od stavaka 1., 2. i 3. ovog članka, poslove stručnog povjerenstva iz stavka 5. ovog članka za koncesiju za obavljanje djelatnosti radija i televizije obavlja nezavisno regulatorno tijelo u skladu s odredbama posebnih propisa.

(5) Zadaci stručnog povjerenstva za koncesiju su:

1. pomoć davatelju koncesije pri pripremi potrebnih analiza i/ili studija opravdanosti davanja koncesije, pri pripremi i izradi uvjeta i dokumentacije za nadmetanje, pravila i uvjeta za ocjenu ponuditelja i primljenih ponuda, te kriterija za odabir ponude,
2. analiza projektnog prijedloga koncesije radi utvrđivanja radi li se o projektu javno-privatnog partnerstva, kako je određen propisima kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo,
3. pregled i ocjena pristiglih ponuda,
4. utvrđivanje prijedloga odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja za davanje koncesije ili prijedloga odluke o poništenju postupka davanja koncesije, i obrazloženje tih prijedloga,
5. obavještanje nadležnog državnog odvjetništva o namjeri davanja koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra, te
6. obavljanje ostalih poslova potrebnih za provedbu postupka davanja koncesije.

(6) Stručno povjerenstvo za koncesije o svom radu vodi zapisnik kojeg potpisuju svi članovi povjerenstva.

Projekti javno-privatnog partnerstva

Članak 13.

(1) U postupku analize iz članka 12. stavka 5. točke 2. ovog Zakona, stručno povjerenstvo primjenjuje kriterije određene propisima kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo.

(2) U postupku iz stavka 1. ovog članka stručno povjerenstvo surađuje s tijelom nadležnim za odobravanje projekata javno-privatnog partnerstva.

(3) Ukoliko stručno povjerenstvo, prilikom provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka, utvrdi da se radi o koncesiji koja ima obilježja projekta javno-privatnog partnerstva, primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo u dijelu koji se odnosi na predlaganje i odobravanje projekata javno-privatnog partnerstva.

Dokumentacija za nadmetanje

Članak 14.

(1) Dokumentacija za nadmetanje sadrži oblik ponude, sadržaj ponude, rok valjanosti ponude, opis predmeta koncesije (tehničke specifikacije), nacrt ugovora o koncesiji, uvjete i dokaze koje su ponuditelji obvezni dostaviti uz ponudu u svrhu dokazivanja sposobnosti ponuditelja, zahtjev za dostavom iscrpnog popisa društava iz članka 33. stavaka 9. i 10. ovog Zakona, rok za donošenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, te sve ostale zahtjeve koje ponuditelj mora ispuniti.

(2) Ako davatelj koncesije ili drugo javnopravno tijelo na temelju posebnog propisa ima pravo ili određivanja cijene koju koncesionaru za njegove usluge plaćaju krajnji korisnici ili davanja suglasnosti koncesionaru na cjenik njegovih javnih usluga, takvo pravo, kao dio odredbi ugovora o koncesiji koja je predmet nadmetanja, treba biti sastavni dio dokumentacije za nadmetanje.

(3) Opis predmeta koncesije (tehničke specifikacije) ne smije ograničavati tržišno natjecanje u postupku davanja koncesije.

(4) Dokumentacija za nadmetanje mora biti izrađena na način koji omogućava usporedivost ponuda za davanje predmetne koncesije.

(5) Davatelj koncesije može u dokumentaciji za nadmetanje navesti tijela od kojih pravna i/ili fizička osoba koja ima interes za sudjelovanjem u postupku davanja koncesije može dobiti informacije o obvezama vezanima uz poreze, doprinose i ostala porezna davanja, uz zaštitu okoliša, prirode i kulturnih dobara, energetske učinkovitost, odredbe o zaštiti na radu i o radnim uvjetima koje su na snazi na području na kojem će se izvoditi djelatnosti navedene u ugovoru o koncesiji.

(6) U postupku davanja koncesije svakoj se pravnoj i/ili fizičkoj osobi koja ima interes za sudjelovanjem u postupku davanja koncesije daje mogućnost da pod jednakim uvjetima dobije na uvid dokumentaciju za nadmetanje potrebnu za izradu ponude ili da je otkupi.

(7) Davatelj koncesije dužan je unaprijed odrediti novčanu naknadu za uvid ili otkup dokumentacije za nadmetanje potrebne za izradu ponude.

(8) Naknada iz stavka 7. ovog članka prihod je državnog proračuna, odnosno proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ako su iste davatelji koncesija.

(9) Podaci o pravnim i/ili fizičkim osobama koje zatraže uvid u dokumentaciju ili otkupe dokumentaciju čuvaju se kao tajna u skladu s člankom 8. ovog Zakona.

(10) Ako su za vrijeme roka za dostavu ponuda potrebne dopune, izmjene ili ispravci dokumentacije za nadmetanje, u skladu s posebnostima davanja predmetne koncesije, ona se dopunjava, mijenja ili ispravlja, a ako je potrebno dopunjava se, mijenja ili ispravlja i objava obavijesti o namjeri davanja koncesije, a rok za dostavu ponuda po potrebi se odgovarajuće produljuje.

(11) Davatelj koncesije obavezan je osigurati pravovremenu dostupnost promjena navedenih u stavku 10. ovog članka svim pravnim i/ili fizičkim osobama koje su iskazale interes za sudjelovanjem u postupku davanja koncesije.

(12) Na sva pitanja sadržaja dokumentacije za nadmetanje za koncesije za javne radove primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava.

Jamstvo za ozbiljnost ponude

Članak 15.

(1) Prije početka postupka davanja koncesije davatelj koncesije dužan je u dokumentaciji za nadmetanje i obavijesti o namjeri davanja koncesije navesti jamstvo za ozbiljnost ponude koje ponuditelj mora dostaviti.

(2) Vrsta i vrijednost jamstava određuju se ovisno o posebnostima davanja pojedine vrste koncesije, a u skladu s procjenom davatelja koncesije i u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje ta vrsta koncesije. —

(3) Stručno povjerenstvo iz članka 12. ovog Zakona predlaže vrstu i vrijednost pojedinog jamstva.

(4) Davatelj koncesije dužan je utvrditi visinu jamstva za ozbiljnost ponude u apsolutnom iznosu. Jamstvo za ozbiljnost ponude, osim u opravdanim slučajevima, ne može iznositi više od 5% procijenjene vrijednosti koncesije.

(5) Jamstvo za ozbiljnost ponude, ako je neiskorišteno, mora se vratiti najkasnije 10 dana nakon donošenja odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja odnosno odluke o poništenju postupka davanja koncesije.

(6) Ako se odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja ne donese unutar propisanog roka za donošenje te odluke, jamstvo za ozbiljnost ponude vraća se najkasnije 14 dana nakon isteka roka za donošenje navedene odluke, osim ako je davatelj koncesije tražio produljenje važenja jamstva u skladu s traženim produljenjem roka valjanosti ponude.

(7) Jamstvo za ozbiljnost ponude mora se bez odgode vratiti ako se ponuda ne razmatra pri odabiru.

(8) Na sva pitanja jamstva za ozbiljnost ponude kod davanja koncesija za javne radove primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava.

III. POSTUPAK DAVANJA KONCESIJE

Opće odredbe

Članak 16.

(1) Postupak davanja koncesije započinje danom objave obavijesti o namjeri davanja koncesije u „Narodnim novinama“, a završava konačnošću Odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja ili konačnošću Odluke o poništenju postupka davanja koncesije.

(2) Pitanja postupka davanja koncesija za javne usluge i gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra koja nisu uređena ovim Zakonom mogu se pobliže urediti posebnim zakonom, uz obavezno poštivanje načela postupka davanja koncesije kako je to određeno člankom 17. ovog Zakona.

(3) Na postupak davanja koncesije za javne radove odgovarajuće se primjenjuju propisi kojima se uređuje javna nabava, pri čemu se;

a) na postupak davanja koncesije za javne radove čija je vrijednost ugovora u ukupnom iznosu jednaka ili niža od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a), primjenjuju odgovarajuće odredbe o nabavama male vrijednosti,

b) na postupak davanja koncesije za javne radove čija je vrijednost ugovora u ukupnom iznosu viša od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a), odgovarajuće primjenjuju odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava.

(4) Na koncesije iz stavka 3. ovog članka primjenjuju se odredbe ovog Zakona osim odredbi članaka 17. do 25. ovog Zakona.

(5) Iznos iz stavka 3. ovog članka može se izmijeniti, a o čemu odluku donosi Vlada Republike Hrvatske.

(6) Postupak davanja koncesije za javne radove iz stavka 3. ovog članka ne primjenjuje se na davanje koncesije za javne radove za obavljanje jedne od sljedećih djelatnosti kada tu koncesiju daje davatelj koncesije koji obavlja tu djelatnost:

- a) u području plina, toplinske i električne energije
- b) u području vodnog gospodarstva (javna vodoopskrba, javna odvodnja, zaštita od štetnog djelovanja voda, navodnjavanje i dr.),
- c) za prijevozne usluge,
- d) za poštanske usluge,
- e) traženja ili vađenja nafte, plina, ugljena ili drugih krutih goriva, kao i vodene i zračne luke.

(7) Na postupak davanja koncesije za javne radove iz stavka 6. ovog članka primjenjuju se odredbe ovog Zakona pri čemu se određena pitanja davanja koncesije

moгу поближе urediti posebnim zakonom, uz obvezno poštivanje načela postupka davanja koncesije kako je određeno člankom 17. ovog Zakona.

Načela postupka davanja koncesije

Članak 17.

Prilikom provođenja postupaka davanja koncesija prema ovom Zakonu davatelji koncesija obvezni su, u odnosu na sve pravne i fizičke osobe, poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga, te ostala temeljna načela iz Ugovora o Europskoj zajednici, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo učinkovitosti, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti.

Obavijest o namjeri davanja koncesije

Članak 18.

(1) Davatelj koncesije svoju namjeru za davanje koncesije obznanjuje putem obavijesti.

(2) Obavijest o namjeri davanja koncesije mora sadržavati sljedeće podatke:

1. Naziv, adresu, telefonski broj, broj faksa i adresu elektroničke pošte davatelja koncesije;

2. (a) Predmet koncesije,

(b) Prirodu i opseg djelatnosti koncesije,

(c) Mjesto obavljanja djelatnosti koncesije, —

(d) Rok trajanja koncesije;

3. (a) Rok za predaju ponuda,

(b) Adresu na koju se moraju poslati ponude,

(c) Jezik/jezike i pismo/pisma na kojima ponude moraju biti napisane;

4. Osobne, stručne, tehničke i financijske uvjete koje moraju zadovoljiti ponuditelji, te isprave kojima se dokazuje njihovo ispunjenje;

5. Kriterije koji će se primijeniti za odabir najpovoljnijeg ponuditelja;

6. Datum otpreme obavijesti;

7. Naziv i adresu tijela nadležnog za rješavanje žalbe, te podatke o rokovima za podnošenje žalbe;

(3) Obavijest o namjeri davanja koncesije sadrži podatak o vrsti postupka na temelju kojeg se provodi davanje koncesije.

(4) Obavijest o namjeri davanja koncesije može sadržavati i druge podatke u skladu s posebnim zakonom.

(5) Obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje se u «Narodnim novinama», a nakon toga, neizmijenjenog sadržaja, može biti objavljena i u ostalim sredstvima javnog priopćavanja i na web stranici davatelja koncesije, s navedenim datumom objave u «Narodnim novinama».

Dostava ponude

Članak 19.

(1) Ponude se dostavljaju u pisanom obliku u zatvorenoj omotnici s adresom davatelja koncesije, naznakom postupka za davanje koncesije na koji se odnosi, naznakom «ne otvaraj» i adresom ponuditelja.

(2) Ponuda je obvezujuća za ponuditelja koji ju je dostavio do isteka roka valjanosti ponude.

(3) Tijekom roka za dostavu ponuda ponuditelj ne može mijenjati i dopunjavati svoju ponudu.

Rok za dostavu ponude

Članak 20.

Rok za dostavu ponude iznosi najmanje 30 dana od dana objave obavijesti o namjeri davanja koncesije u „Narodnim novinama“.

Kriteriji za odabir najpovoljnije ponude

Članak 21.

(1) Kriteriji na kojima davatelj koncesija temelji odabir najpovoljnije ponude jesu:

1. u slučaju ekonomski najpovoljnije ponude sa stajališta davatelja koncesije, kriteriji vezani uz predmet koncesije, kao što su: kvaliteta, visina naknade, cijena, tehničko dostignuće, estetske, funkcionalne i ekološke osobine, operativni troškovi, ekonomičnost, servisiranje nakon predaje i tehnička pomoć, datum isporuke i rokovi isporuke ili rokovi završetka radova, ili

2. najviša ponuđena naknada za koncesiju.

(2) Kada se najpovoljniji ponuditelj odabire na temelju kriterija ekonomski najpovoljnije ponude, davatelj koncesije u dokumentaciji za nadmetanje, te u obavijesti o namjeri davanja koncesije navodi sve kriterije za odabir ponude čiju primjenu predviđa u odnosu na relativno značenje koje im pridaje. Značenje kriterija

može se izraziti određivanjem niza maksimalnih vrijednosti u odgovarajućem rasponu. Ako to iz opravdanih razloga nije moguće, davatelj koncesije navodi u obavijesti o namjeri davanja koncesije kriterije poredane po važnosti od najvažnijeg prema najmanje važnom.

(3) Davatelj koncesije obvezan je odrediti, definirati i, prilikom procjene opravdanosti davanja koncesije, primijeniti i kriterije određene posebnim propisima koji ukazuju na dugoročnu održivost ponuditelja za vrijeme provedbe koncesije u predviđenom razdoblju.

Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja

Članak 22.

(1) Davatelj koncesije donosi odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja kojem će ponuditi potpisivanje ugovora o koncesiji.

(2) Odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, s preslikom zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, davatelj koncesije dužan je svakom ponuditelju bez odgode dostaviti preporučenom poštom s povratnicom ili na drugi način kojim će se dostava moći dokazati.

(3) Preslikom zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda ne smiju se povrijediti odredbe propisa o tajnosti dokumentacije u postupcima davanja koncesije.

(4) Davatelj koncesije ne smije potpisati ugovor o koncesiji prije isteka razdoblja mirovanja, koje iznosi 15 dana od dana dostave odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja svakom ponuditelju.

(5) Završetkom razdoblja mirovanja iz stavka 4. ovog članka smije se potpisati ugovor o koncesiji između davatelja koncesije i odabranog ponuditelja jedino ako žalbom nije pokrenut postupak pravne zaštite.

(6) Ako je žalbom pokrenut postupak pravne zaštite, ugovor o koncesiji smije se potpisati kada odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja postane konačna, tj. ako je uložena žalba odbačena ili odbijena.

Rok za donošenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja

Članak 23.

(1) Rok za donošenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja mora biti primjeren, a počinje teći danom isteka roka za dostavu ponude. Ako u dokumentaciji za nadmetanje nije navedeno drugačije, rok za donošenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja iznosi 30 dana.

(2) Ponuditelj može produljiti rok valjanosti svoje ponude na zahtjev davatelja koncesije.

(3) Ako davatelj koncesije ne donese odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i ne dostavi je ponuditelju u propisanom roku, ponuditelj ima pravo žalbe zbog nepoštivanja zakonskih rokova.

Sadržaj odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja

Članak 24.

(1) Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja sadrži:

1. naziv davatelja koncesije s brojem i datumom donošenja odluke,
2. naziv ponuditelja,
3. predmet koncesije,
4. prirodu i opseg, te mjesto obavljanja djelatnosti koncesije,
5. rok trajanja koncesije,
6. posebne uvjete kojima tijekom trajanja koncesije mora udovoljavati ponuditelj,
7. iznos naknade za koncesiju ili osnovu za utvrđivanje iznosa naknade za koncesiju koju će koncesionar plaćati,
8. rok u kojem je najpovoljniji ponuditelj obavezan potpisati ugovor o koncesiji s davateljem koncesije,
9. obrazloženje razloga za odabir ponuditelja,
10. uputu o pravnom lijeku,
11. potpis odgovorne osobe i pečat davatelja koncesije.

(2) Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja može sadržavati i druge odgovarajuće podatke u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, podnesenom ponudom, te odredbama posebnih propisa kojima se uređuju koncesije.

Odluka o poništenju postupka davanja koncesije

Članak 25.

(1) Davatelj koncesije poništiti će postupak davanja koncesije nakon isteka roka za dostavu ponude u sljedećim slučajevima:

1. ako postanu poznate okolnosti koje bi, da su bile poznate prije pokretanja postupka davanja koncesije, dovele do neobjavlivanja obavijesti o namjeri davanja koncesije ili do sadržajno bitno drugačije obavijesti, ili
2. ako nema pristiglih ponuda do isteka roka za dostavu ponuda, ili
3. ako nakon isključenja ponuda u postupku davanja koncesije ne preostane nijedna prihvatljiva ponuda, ili

4. ako se na temelju kriterija za odabir najpovoljnijeg ponuditelja ne može izvršiti odabir, ili

5. u ostalim slučajevima određenim posebnim propisima.

(2) Davatelj koncesije može poništiti postupak davanja koncesije ako je do isteka roka za dostavu ponude pristigla samo jedna ponuda odnosno ako nakon isključenja ponuda u postupku davanja koncesije preostane samo jedna prihvatljiva ponuda.

(3) U slučaju postojanja razloga navedenih u stavcima 1. i 2. ovog članka, odluku o poništenju postupka davanja koncesije donosi davatelj koncesije.

(4) Odluku o poništenju postupka davanja koncesije, s preslikom zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, davatelj koncesije dužan je svakom ponuditelju bez odgode dostaviti preporučenom poštom s povratnicom ili na drugi način kojim će se dostava moći dokazati.

(5) Danom dostave odluke o poništenju postupka davanja koncesije svakom ponuditelju počinje teći rok od 10 dana za pokretanje postupka pravne zaštite, u skladu s propisima kojima se uređuje javna nabava.

(6) Novi postupak davanja koncesije može se pokrenuti nakon što odluka o poništenju postupka davanja koncesije postane konačna.

IV. UGOVOR O KONCESIJI

Potpisivanje ugovora o koncesiji

Članak 26.

(1) Davatelj koncesije mora odabranom najpovoljnijem ponuditelju ponuditi potpisivanje ugovora o koncesiji u roku od 10 dana od trenutka kada je odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja postala konačna.

(2) Rok iz stavka 1. ovog članka može se produžiti u opravdanim slučajevima određenima posebnim propisima kojima se uređuju koncesije i u skladu s točkom 8., stavkom 1. članka 24.

(3) Iznimno od stavka 1. ovog članka, u postupku davanja koncesije koja je sastavni dio projekta javno-privatnog partnerstva, rok za potpisivanje ugovora o koncesiji određuje se u skladu s propisima kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo.

(4) Ugovor o koncesiji sastavlja se u pisanom obliku kojeg potpisuju ovlaštena osoba davatelja koncesije i odabrani najpovoljniji ponuditelj.

(5) Potpisivanjem ugovora o koncesiji koncesionar stječe pravo i preuzima obvezu obavljanja djelatnosti iz ugovora o koncesiji.

(6) Ugovor o koncesiji mora biti sastavljen u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, svim podacima iz obavijesti o namjeri davanja koncesije, odabranom ponudom te odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja.

(7) Davatelj koncesije dužan je prije potpisivanja ugovora o koncesiji prikupiti od odabranog najpovoljnijeg ponuditelja potrebna jamstva i/ili instrumente osiguranja naplate naknade koncesije, te naknade moguće štete nastale zbog neispunjenja obveza iz ugovora o koncesiji (zadužnice, bankarske garancije, osobna jamstva, mjenice i ostalo) u skladu s procjenom očekivane vrijednosti koja proizlazi iz prava iz ugovora o koncesiji.

(8) Jamstva i instrumenti osiguranja iz stavka 7. ovog članka pohranjuju se na prikladnom mjestu kod davatelja koncesije koji ih je dužan čuvati za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji u skladu s odredbama ovog Zakona.

Sadržaj ugovora o koncesiji

Članak 27.

(1) Ugovorom o koncesiji određuju se prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara u skladu s odredbama ovog Zakona, te posebnih propisa kojima se uređuje određena koncesija.

(2) Na pitanja iz ugovora o koncesiji koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju obvezni odnosi.

(3) U slučaju koncesije koja je sastavni dio projekta javno-privatnog partnerstva odgovarajuće se primjenjuje i propis kojim se uređuje sadržaj ugovora o javno-privatnom partnerstvu.

Naknada za koncesiju

Članak 28.

(1) Koncesionar je dužan plaćati novčanu naknadu za koncesiju u iznosu i na način kako je to uređeno ugovorom o koncesiji, osim ako plaćanje naknade za koncesiju nije ekonomski opravdano.

(2) Novčana naknada za koncesiju može biti ugovorena kao stalan jednak iznos i/ili kao varijabilni iznos, ovisno o posebnostima pojedine vrste koncesije.

(3) Visina naknade za koncesiju određuje se ovisno o vrsti djelatnosti, roku trajanja koncesije, poslovnom riziku i očekivanoj dobiti, opremljenosti i površini općeg odnosno javnog dobra.

(4) Ugovorom o koncesiji može se odrediti promjena visine naknade za koncesiju u određenom vremenskom razdoblju, za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji, što se naznačuje u dokumentaciji za nadmetanje.

(5) Naknade za koncesiju prihod su državnog proračuna i/ili proračuna jedinica područne (regionalne) i lokalne samouprave.

(6) Omjer raspodjele prihoda od naknada za koncesije iz stavka 5. ovog članka propisuje se posebnim propisima kojima se uređuju koncesije.

(7) Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji davatelj koncesije ne može ni propisivati niti ugovarati s koncesionarom bilo koji oblik kompenzacije u zamjenu za plaćanje naknade za koncesiju.

Rok na koji se daje koncesija

Članak 29.

(1) Trajanje koncesije se mora odrediti na način koji ne ograničava tržišno natjecanje više nego što je to nužno kako bi se osigurala amortizacija ulaganja koncesionara i razuman povrat uloženog kapitala, istovremeno uzimajući u obzir rizik koji je povezan s gospodarskim korištenjem koncesije.

(2) Rok na koji se daje koncesija utvrđuje se u skladu s odredbama posebnih propisa kojima se uređuju koncesije.

(3) Rok na koji je koncesija data računa se od dana potpisivanja ugovora o koncesiji.

(4) Rok na koji je koncesija data ne može se produljiti, osim u slučaju kada je koncesionar, bez svoje krivnje, onemogućen u obavljanju djelatnosti koncesije.

(5) Rok na koji je koncesija data može se, ako to zahtjeva interes Republike Hrvatske, produljiti bez provođenja ponovnog postupka davanja koncesije ukoliko to produljenje ne prelazi polovicu prvotno utvrđenog vremena trajanja koncesije.

(6) Interes Republike Hrvatske iz stavka 5. ovoga članka utvrđuje Hrvatski sabor.

Podugovaranje

Članak 30.

(1) U slučaju koncesije za javne radove čija je ukupna vrijednost ugovora viša od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a), koncesionar može podugovorom povjeriti obavljanje određenih javnih radova, koji su predmet ugovora o koncesiji, domaćoj ili stranoj pravnoj ili fizičkoj osobi ovlaštenoj za obavljanje javnih radova na način i pod uvjetima predviđenim odredbama ugovora o koncesiji.

(2) Podugovor iz stavka 1. ovoga članka ne može se sklopiti bez prethodne suglasnosti davatelja koncesije.

(3) U slučaju sklapanja podugovora iz stavka 1. ovog članka, davatelj koncesije može:

(a) zahtijevati da koncesionar sklopi ugovore, koji čine minimalno 30% ukupne vrijednosti radova za koje će se sklopiti ugovor o koncesiji, sa trećim stranama, istovremeno pružajući mogućnost ponuditeljima da povećaju ovaj postotak i navedu ga u ugovoru o koncesiji, ili

(b) zatražiti od ponuditelja da u svojim ponudama navedu postotak, ako ga imaju, ukupne vrijednosti radova za koje se sklapa ugovor o koncesiji koji namjeravaju dodijeliti trećim stranama.

(4) Postupak dodjele podugovora, navedenih u ugovoru o koncesiji, ne podliježe odredbama propisa kojima se uređuje javna nabava.

(5) Na nabavu roba, radova i usluga koje koncesionar nabavlja od vlasnika, suvlasnika ili dioničara u društvu koncesionara ne primjenjuje se odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava.

(6) Koncesionar nema pravo ugovarati podkoncesiju.

Dodjeljivanje dodatnih javnih radova koncesionarima

Članak 31.

(1) U slučaju koncesije za javne radove, davatelj koncesije može, bez provođenja novog postupka davanja koncesije, koncesionaru koji obavlja takve radove dodijeliti dodatne radove koji nisu bili uključeni u početno razmatrani projekt koncesije ili u osnovni ugovor o koncesiji, a koji su zbog nepredviđenih okolnosti postali nužni za izvedbu radova opisanih u njemu.

(2) Dodatni radovi iz stavka 1. ovog članka mogu se dodijeliti:

- kada se takve dodatne radove ne može tehnički ili ekonomski odvojiti od početnog ugovora a da se ne prouzroče velike poteškoće davatelju koncesije, ili
- kada su takvi dodatni radovi, iako odvojivi od izvođenja početnih radova, strogo nužni za njihovo dovršenje.

(3) Ukupna vrijednost ugovora koji se dodjeljuju za dodatne radove ne može biti veća od 50% iznosa osnovnog ugovora o koncesiji.

(4) O obavljanju dodatnih radova davatelj koncesije i koncesionar sklapaju dodatak (aneks) ugovora o koncesiji.

V. POSEBNA PRAVILA PRIMJENJIVA NA KONCESIONARE POTPISNIKE UGOVORA O KONCESIJI ZA JAVNE RADOVE ČIJA JE UKUPNA VRIJEDNOST UGOVORA VIŠA OD 36.000.000,00 KUNA, BEZ POREZA NA DODANU VRIJEDNOST (PDV-a)

Članak 32.

Koncesionar koji je naručilatelj u smislu propisa kojima se uređuje javna nabava obvezan je poštivati odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava koje se odnose na ugovore o javnim radovima u slučaju radova koje će obaviti treće strane.

Članak 33.

(1) Koncesionar koji nije naručitelj u smislu propisa kojima se uređuje javna nabava obvezan je pri sklapanju ugovora o javnim radovima s trećim osobama čija je ukupna vrijednost viša od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a), poštivati pravila o objavljivanju i rokovima iz ovoga članka.

(2) Vrijednost ugovora iz stavka 1. ovog članka izračunava se u skladu s člankom 10. ovoga Zakona.

(3) Koncesionar iz stavka 1. ovoga članka svoju namjeru o sklapanju ugovora o javnim radovima objavljuje putem obavijesti.

(4) Na sadržaj i način objavljivanja obavijesti iz stavka 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju propisi kojima se uređuje javna nabava.

(5) Rok za dostavu zahtjeva za sudjelovanje koji određuje koncesionar iznosi najmanje 37 dana, a računa se od dana slanja obavijesti na objavu.

(6) Rok za dostavu ponude koji određuje koncesionar iznosi najmanje 40 dana, a računa se od dana slanja obavijesti na objavu odnosno od poziva na dostavu ponuda.

(7) Na skraćivanje rokova iz stavka 5. i 6. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe o skraćenim rokovima za dostavu ponuda i zahtjeva za sudjelovanje pri korištenju elektroničkih sredstava u skladu s propisima kojima se uređuje javna nabava.

(8) Ako dokumentacija za nadmetanje i dodatna dokumentacija ili dodatne informacije, premda pravodobno zatraženi, nisu iz bilo kojih razloga dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje pravodobno, ili ako se ponude mogu sastaviti samo nakon posjeta gradilištu ili nakon neposrednog pregleda dokumenata koji potkrepljuju dokumentaciju za nadmetanje, rokovi za dostavu ponuda produžuju se tako da sve zainteresirane pravne i fizičke osobe mogu biti upoznate sa svim informacijama potrebnima za izradu ponude.

(9) Trećim osobama, u smislu ovoga članka, neće se smatrati grupe društava koje su formirane kako bi dobile koncesiju ili povezana društva.

(10) Povezano društvo je svako društvo čiji se godišnji izvještaji konsolidiraju s godišnjim izvještajima javnog naručitelja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuju trgovačka društva, ili svaki drugi subjekt na koji se ne odnosi zakon kojim se uređuju trgovačka društva, ali na koje društvo javni naručitelj ima, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj odnosno koje može imati prevladavajući utjecaj na naručitelja, ili koje, zajedno s naručiteljem, podliježe prevladavajućem utjecaju drugoga društva na temelju vlasništva, financijskog udjela ili pravila prema kojima se ravna.

VI. PRESTANAK KONCESIJE

Načini prestanka koncesije

Članak 34.

Koncesija prestaje:

- ispunjenjem zakonskih uvjeta,
- raskidom ugovora o koncesiji zbog javnog interesa,
- sporazumnim raskidom ugovora o koncesiji,
- jednostranim raskidom ugovora o koncesiji,
- pravomoćnošću sudske odluke kojom se ugovor o koncesiji utvrđuje ništetnim ili se poništava.

Prestanak koncesije ispunjenjem zakonskih uvjeta

Članak 35.

Koncesija prestaje:

- (a) istekom roka na koji je data,
- (b) smrću koncesionara odnosno prestankom pravne osobe kojoj je data koncesija.

Raskid ugovora o koncesiji zbog javnog interesa

Članak 36.

(1) Ugovor o koncesiji mora sadržavati odredbu o pravu davatelja koncesije da jednostranom izjavom raskine ugovor o koncesiji u cijelosti ili djelomično, ukoliko Hrvatski sabor odlukom odredi da to zahtijeva javni interes.

(2) Ako se ugovor o koncesiji raskida djelomično, koncesionar može u roku od 30 dana od dana primitka izjave o raskidu izjaviti da raskida ugovor o koncesiji u cijelosti.

(3) U slučaju raskida ugovora o koncesiji temeljem ovog članka, koncesionar ima pravo na naknadu štete u skladu s odredbama ugovora o koncesiji i općim odredbama obveznog prava.

Jednostrani raskid ugovora o koncesiji

Članak 37.

(1) Davatelj koncesije može jednostrano raskinuti ugovor o koncesiji u sljedećim slučajevima:

1. ako koncesionar nije platio naknadu za koncesiju više od dva puta uzastopno ili općenito neuredno plaća naknadu za koncesiju,
2. ako koncesionar ne obavlja javne radove ili ne pruža javne usluge prema standardima kvalitete za takve radove odnosno usluge kako su dogovoreni ugovorom o koncesiji,
3. ako koncesionar ne provodi mjere i radnje nužne radi zaštite općeg odnosno javnog dobra, te radi zaštite prirode i kulturnih dobara,
4. ako je koncesionar dao netočne podatke odlučujuće za ocjenu njegove sposobnosti prilikom odabira najpovoljnijeg ponuditelja za davanje koncesije,
5. ako koncesionar svojom krivnjom ne započne s izvršavanjem ugovora o koncesiji u ugovorenom roku,
6. ako koncesionar obavlja i druge radnje ili propušta obaviti dužne radnje koje su u suprotnosti s ugovorom o koncesiji,
7. ako je koncesionar prenio na treću osobu svoja prava iz ugovora o koncesiji bez prethodnog odobrenja davatelja koncesije, te
8. u drugim slučajevima u skladu s odredbama ugovora o koncesiji i općim odredbama obveznog prava.

(2) Kriteriji na temelju kojih davatelj koncesije utvrđuje postojanje razloga za raskid ugovora o koncesiji iz stavka 1. točki 2., 3., 4., 5., 6. i 7. ovog članka utvrđuju se ugovorom o koncesiji.

(3) Prije jednostranog raskida ugovora o koncesiji, davatelj koncesije mora prethodno pisanim putem upozoriti koncesionara o takvoj svojoj namjeri te mu odrediti primjereni rok za otklanjanje razloga za raskid ugovora o koncesiji i za izjašnjavanje o tim razlozima.

(4) Ako koncesionar ne otkloni razloge za raskid ugovora o koncesiji u roku iz stavka 3. ovog članka davatelj koncesije raskinut će ugovor o koncesiji.

(5) U slučaju jednostranog raskida ugovora o koncesiji od strane davatelja koncesije, davatelj koncesije ima pravo na naknadu štete koju mu je prouzročio koncesionar u skladu s općim odredbama obveznog prava. Prihodi od naplate štete uzrokovanih radnjama koncesionara iz stavka 1. ovog članka prihod su državnog proračuna.

(6) Koncesionar može jednostrano raskinuti ugovor o koncesiji u skladu s općim odredbama obveznog prava.

VII. PRAVNA ZAŠTITA

Članak 38.

(1) Pravna zaštita u postupku davanja koncesije provodi se u skladu s propisima kojima se uređuje javna nabava.

(2) Nadzor kroz obavljanje preventivno instruktivne djelatnosti u postupku davanja koncesija za javne radove provodi se uz odgovarajuću primjenu propisa kojima se uređuje javna nabava.

Arbitraža

Članak 39.

(1) Za sporove između stranaka, koji nastaju na temelju ugovora o koncesiji, stranke mogu ugovoriti arbitražno rješavanje sporova.

(2) U postupku iz stavka 1. ovog članka mjerodavno pravo je pravo Republike Hrvatske.

(3) Ako stranke nisu ugovorile arbitražno rješavanje sporova, nadležan je isključivo mjesno nadležan trgovački sud prema sjedištu davatelja koncesije.

VIII. POLITIKA KONCESIJA

Članak 40.

(1) Politika koncesija, u smislu ovog Zakona, predstavlja sve mjere i aktivnosti usmjerene uspostavi i održanju učinkovitog sustava davanja koncesija, te ustroj i vođenje Registra koncesija.

(2) U okviru politike koncesija ministarstvo nadležno za financije može samostalno, bez zahtjeva davatelja koncesije, pokrenuti postupak nadzora putem inspekcijskih službi i/ili nadležnih poreznih službi nad koncesionarom koji ne izvršava obveze u skladu s ugovorom o koncesiji, a u okviru djelokruga ministarstva nadležnog za financije.

(3) Davatelj koncesije, odnosno nadležno tijelo za provođenje ili nadzor zakona kojim se uređuje pojedina koncesija, dužan je poštovati i izvršavati zahtjeve ministarstva nadležnog za financije, te sudjelovati u provedbi svih vrsta nadzora iz stavka 2. ovog članka.

(4) U slučaju neizvršavanja mjera i preporuka ministarstva nadležnog za financije, te u slučaju nesuradnje, ministarstvo nadležno za financije može zatražiti

pokretanje upravnog i inspekcijskog nadzora u skladu s djelokrugom i odredbama propisa kojima se uređuju poslovi tijela nadležnog za državnu upravu.

(5) Ministarstvo nadležno za financije osim navedenih mjera iz stavaka 1. do 4. ovog članka provodi i sve ostale aktivnosti vezane uz suradnju s davateljima koncesija u svrhu preventivnog djelovanja, te usklađivanja svih aktivnosti na području koncesija, a za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji.

Članak 41.

(1) U skladu s ovim Zakonom, davatelj koncesije dužan je kontinuirano nadzirati rad koncesionara i izvršavanje njegovih obveza iz ugovora o koncesiji, te redovito pratiti izvršavanje svih uplata u skladu s ugovorom o koncesiji.

(2) Radi provođenja nadzora davatelj koncesije dužan je najmanje jedanput godišnje od koncesionara zatražiti posebne periodičke izvještaje o njegovom radu i korištenju koncesije, a u skladu s obvezama iz ugovora o koncesiji.

(3) Davatelj koncesije dužan je obavijestiti ministarstvo nadležno za financije o zaprimljenim periodičkim izvještajima u skladu s odredbama stavka 2. ovog članka.

(4) Koncesionar može dati založno pravo ili druga osiguranja na imovini koja je predmet ugovora o koncesiji u korist kreditne institucije ili druge pravne osobe, uz prethodno odobrenje davatelja koncesije.

(5) Prava iz stavka 4. ovog članka ne mogu biti prenesena ili dodijeljena trećim osobama bez izričitog odobrenja davatelja koncesije.

(6) Davatelj koncesije dužan je u roku od najviše 30 dana od dana zasnivanja založnog prava obavijestiti ministarstvo nadležno za financije o svim založnim pravima ostvarenim na osnovu zahtjeva iz stavka 4. ovog članka.

(7) Davatelj koncesije dužan je za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji voditi posebnu dokumentaciju koja se odnosi na poslovanje koncesionara, pri čemu je dužan voditi evidenciju o svim povezanim trgovačkim društvima koncesionara kojemu je data predmetna koncesija.

(8) Davatelj koncesije dužan je čuvati dokumentaciju koja se odnosi na određenu koncesiju do isteka trajanja koncesije. Nakon isteka trajanja koncesije, koncesijska dokumentacija čuva se u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje čuvanje arhivske dokumentacije.

(9) Davatelj koncesije dužan je u roku od najviše 10 dana od primitka zahtjeva ministarstva nadležnog za financije dostaviti sve potrebne podatke o postojećoj koncesiji.

(10) Davatelj koncesije dužan je obavijestiti nadležno državno odvjetništvo o postupcima nepoštivanja ugovornih odredbi u skladu s djelokrugom rada i odredbama propisa kojima se uređuje rad državnih odvjetništava.

(11) U slučaju iz stavka 10. ovog članka, davatelj koncesije dužan je dostaviti ministarstvu nadležnom za financije izvješća o poduzetim radnjama u roku od najviše 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva.

(12) Davatelj koncesije dužan je u slučaju nepodmirenih dugovanja proizašlih na temelju obveza iz ugovora o koncesiji poduzeti sve mjere nadzora i prisilne naplate, i svih pravnih radnji u skladu s odredbama ugovora o koncesiji, ostalim ovlastima davatelja koncesije, te odredbama ovog Zakona.

Članak 42.

(1) U skladu s politikom koncesija i nadležnostima ministarstva nadležnog za financije, o svim uočenim nepravilnostima i poduzetim mjerama davatelj koncesije mora u pisanom obliku obavijestiti ministarstvo nadležno za financije pravovremeno, a najkasnije u roku od 30 dana od uočene nepravilnosti odnosno poduzete mjere.

(2) Koncesionar je dužan postupiti po zahtjevu davatelja koncesije ili ministarstva nadležnog za financije ukoliko se od njega traži potvrda o izvršavanju preuzetih obveza iz ugovora o koncesiji ili drugi važni podaci o poštivanju ugovora o koncesiji u roku od 10 dana od dana primitka zahtjeva.

(3) U slučaju neispunjavanja zahtjeva iz stavka 2. ovog članka, davatelj koncesije dužan je poduzeti sve pravne radnje u skladu s odredbama ugovora o koncesiji i ovlastima davatelja koncesije.

(4) U postupcima kada nije moguće ispunjenje obveza iz ugovora o koncesiji, davatelj koncesije dužan je o istome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo i ostale nadzorne i inspeksijske službe, te pokrenuti sve nužne mjere radi ispravljanja uočenih nepravilnosti.

(5) Davatelj koncesije dužan je obavijestiti ministarstvo nadležno za financije o poduzetim mjerama iz stavka 4. ovog članka u roku od 10 dana od poduzimanja tih mjera, te redovito izvještavati o svim postupcima pokrenutim za vrijeme provođenja navedenih mjera.

Plan davanja koncesija

Članak 43.

(1) Davatelji koncesija dužni su dostaviti ministarstvu nadležnom za financije godišnji i srednjoročni (trogodišnji) plan davanja koncesija kako je to određeno ovim Zakonom.

(2) Davatelj koncesije dužan je prije isteka tekuće kalendarske godine izraditi godišnji plan davanja koncesija iz svoje nadležnosti za narednu kalendarsku godinu.

(3) Godišnji plan davanja koncesija mora biti u skladu sa srednjoročnim (trogodišnjim) planom davanja koncesija.

(4) U slučaju odstupanja godišnjeg plana od iskazanog srednjoročnog (trogodišnjeg) plana davanja koncesija, davatelj koncesije dužan je ministarstvu nadležnom za financije dostaviti obrazloženje o navedenom odstupanju prilikom dostave podataka o godišnjem planu davanja koncesija.

(5) Godišnji plan davanja koncesija sadrži osobito:

- a) planirani broj koncesija,
- b) vrstu svake koncesije,
- c) rokove na koje se pojedine koncesije planiraju dati,
- d) pravnu osnovu za davanje koncesije,

e) procijenjenu godišnju naknadu za pojedinu koncesiju,

(6) Godišnji plan davanja koncesija iz stavka 1. ovog članka davatelj koncesija dužan je do isteka trećeg tromjesečja tekuće godine dostaviti ministarstvu nadležnom za financije.

(7) Ministarstvo nadležno za financije može po potrebi zatražiti dostavu dodatnih podataka od davatelja koncesija u roku od devedeset dana od dana dostave podataka iz stavka 5. ovog članka.

(8) Osim godišnjeg plana, iz stavaka 2. do 7. ovog članka, davatelj koncesije, a na zahtjev ministarstva nadležnog za financije obavezan je dostaviti srednjoročni (trogodišnji) plan o davanju koncesija iz svoje nadležnosti, s jasno iskazanim ekonomskim učincima provedbe budućih ugovora o koncesijama uz odgovarajuću primjenu propisa kojima se uređuju javne financije, odnosno priprema, ocjena i izvedba investicijskih projekata.

(9) U srednjoročnom (trogodišnjem) planu davanja koncesija navode se gospodarska i druga područja u kojima se planiraju dati koncesije, javni objekti koji će se graditi odnosno javne djelatnosti koje će se obavljati na temelju koncesije, planirani rashodi za koncesije i prihodi od koncesija, ocjena očekivane gospodarske koristi od planiranih koncesija.

(10) Srednjoročni (trogodišnji) plan može sadržavati i druge elemente koji su od značenja za provedbu učinkovite politike koncesija.

(11) U postupku dostave podataka iz stavaka 8. i 9. ovog članka davatelj koncesije mora na jasan način prikazati usklađenost plana davanja koncesija s razvojnim gospodarskim okvirom i pojedinačnim projektima, a u skladu s javnim interesom, prema odredbama ovog Zakona.

(12) Osim podataka iz stavaka 1. do 11. ovog članka davatelj koncesije dužan je na zahtjev ministarstva nadležnog za financije dostaviti i ostale podatke koji se odnose na postojeće koncesije i njihov rok isteka u tekućoj kalendarskoj godini ili u budućem razdoblju.

Registar koncesija

Članak 44.

(1) Registar koncesija jedinstvena je elektronička evidencija koncesija datih na području Republike Hrvatske.

(2) Registar koncesija vodi ministarstvo nadležno za financije.

(3) Vođenje registra koncesija znači prikupljanje i evidenciju podataka iz koncesijske dokumentacije, pohranu podataka, upravljanje bazom podataka, osiguranje dostupnosti podacima, te zaštitu baze podataka i dokumenata pohranjenih u arhivi.

(4) Ministar financija donosi pravilnik o ustroju i vođenju registra koncesija.

(5) Davatelj koncesije i koncesionar dužni su postupati po zahtjevu ministarstva nadležnog za financije, u rokovima propisanim odredbama pravilnika o ustroju i vođenju registra koncesija.

Članak 45.

Davatelj koncesije dužan je ugovor o koncesiji dostaviti ministarstvu nadležnom za financije u roku od 10 dana od dana njegova potpisivanja.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

Postupci davanja koncesija koji su započeli prije stupanja na snagu ovog Zakona, te sudski ili drugi postupci koji se vode povodom istih, dovršit će se prema odredbama propisa koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 47.

(1) Davatelj koncesije dužan je pokrenuti postupak upisa u zemljišne knjige svih ugovora o koncesijama koji se odnose na nekretnine, a koji još nisu upisani u zemljišne knjige, u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(2) O pokretanju postupka upisa u zemljišne knjige iz stavka 1. ovog članka davatelj koncesije dužan je obavijestiti ministarstvo nadležno za financije, a radi evidencije podataka u registru koncesija, u roku od 10 dana od dana pokretanja postupka.

Članak 48.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o koncesijama („Narodne novine“, broj 89/92.).

(2) Zakoni i podzakonski propisi koji uređuju pitanja davanja pojedine vrste koncesije uskladit će se s odredbama ovog Zakona najkasnije do 01. lipnja 2009. godine.

(3) Vlada Republike Hrvatske u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, na prijedlog ministarstva nadležnog za financije donijet će popis zakona i podzakonskih propisa koji se trebaju uskladiti s odredbama ovog Zakona, s rokovima njihovog usklađivanja, koji ne mogu biti dulji od roka utvrđenog u stavku 2. ovog članka.

(4) Popis zakona i podzakonskih propisa iz stavka 3. ovog članka objavit će se u „Narodnim novinama“.

(5) Ministar financija donijet će pravilnik iz članka 44. stavka 4. ovog Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(6) Pravilnik o ustroju i vođenju registra koncesija („Narodne novine“, broj 164/04) ostaje na snazi do stupanja na snagu pravilnika iz stavka 5. ovog članka.

Članak 49.

Ovaj Zakon objavit će se u «Narodnim novinama», a stupa na snagu 1. siječnja 2009. godine, osim odredbi članka 5., stavka 2. koji stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

KLASA: 011-01/08-01/54

UR.BROJ: 513-12/08-47

ZAGREB, 26. rujan 2008.

OBRAZLOŽENJE

1. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Hrvatski zakonodavni okvir koji uređuje dodjelu koncesija sastavljen je od Zakona o koncesijama iz 1992. godine (NN br. 89/92) i otprilike 40 sektorskih propisa (oko 20 zakona i isto toliko podzakonskih propisa: uredbi i pravilnika) koji sadrže različita pravila za koncesije u pojedinim područjima koje uređuju.

Zakon o koncesijama iz 1992. godine ne propisuje definiciju koncesija i ne spominje različite vrste koncesija (koncesija za javne usluge, koncesija za javne radove) koje su predviđene pravnom stečevinom Europske zajednice. Zakon koncesije prikazuje poglavito u vezi s gospodarskom eksploatacijom prirodnih bogatstava ili u vezi s izgradnjom i upravljanjem objektima i postrojenjima koji su od interesa za Republiku Hrvatsku. Šumsko dobro eksplicitno je isključeno iz njegovog djelokruga, dok drugi zakonski akti (*lex specialis derogat legi generali*) mogu odstupati/derogirati odredbe tog Zakona o koncesijama. Pojam koncesija ne primjenjuje se uniformno kroz sektorske zakone, a u nekim od sektorskih zakona koncesije nisu dovoljno jasno diferencirane od drugih pravnih pojmova poput dozvola.

Postupak, način davanja koncesija i odabir koncesionara, propisani su na različite načine prema pravilima i postupcima utvrđenim sektorskim zakonima koji nisu ujednačeni, ali se objavljuju u javnim glasilima. Kako se u pojedinim propisima navodi javni natječaj ili javno prikupljanje ponuda za dodjelu koncesije, može se zaključiti da postoje elementi transparentnosti koja je u hrvatskom zakonodavnom okviru rascjepkana i ne nalazi se na jednom mjestu (krovni zakon o koncesijama) što onemogućava još efikasniju upotrebu instituta koncesije u hrvatskom gospodarstvu.

Protiv jednostranih akata javne vlasti (*odluka o odabiru koncesionara i dodjeli koncesije*) osigurana je u velikom broju sektorskih zakona pravna zaštita u drugostupanjskom upravnom tijelu primjenom Zakona o općem upravnom postupku, te nakon toga i sudska zaštita pred Upravnim sudom Republike Hrvatske primjenom Zakona o upravnim sporovima. Iako je osigurana pravna zaštita na način da je protiv odluke o dodjeli koncesije moguće pokretanje upravnog spora, ono ne odgađa izvršenje odluke o dodjeli koncesije, tj. ne postoji suspenzivni karakter.

Sporovi iz ugovora o koncesiji, uključujući i naknadu štete, rješavaju se pred sudovima opće nadležnosti (općinski i županijski sud) primjenom Zakona o parničnom postupku. U tom postupku postoji pravo na žalbu drugostupanjskom sudu.

Postojeći zakonodavni okvir kojim se uređuje područje koncesija je razgranat i u tom smislu razvidna je potreba izmjene zakonodavnog okvira kako bi se povećala transparentnost primjenom prvenstveno jedinstvenog postupaka davanja koncesija i kako bi se provodila jedinstvena pravna zaštita za sve sudionike u postupku davanja koncesija.

Usvajanjem novog Zakona o koncesijama cilj je stvoriti efikasan zakonodavni okvir u području koncesija i postizanje pozitivnih učinaka na hrvatsko gospodarstvo.

Kako bi se povećala efikasnost funkcioniranja sustava koncesija od načina provođenja postupka, nadzora nad naplatom naknade za koncesiju, koordinativnom funkcijom, davanjem mišljenja na elaborate o davanju koncesije, uspostavljanjem suradnje između davatelja koncesije i ostalih državnih institucija potrebno je odrediti državno tijelo koje će provoditi jasnu politiku Vlade RH s gledišta određenja prioritetnih mjera politike koncesija u RH.

U zemljama EU tijelo zaduženo za koordinaciju politika koncesija uobičajeno je Ministarstvo financija koje osim u području koncesija obavlja izuzetno važnu ulogu u dijelu koji se odnosi na javno-privatno partnerstvo (analiza fiskalnih učinaka i održivosti JPP projekata u vremenu trajanja ugovora o JPP-u).

S ciljem jačanja efikasnosti sustava koncesija i kontrole naplate naknada za koncesiju, kao proračunskog prihoda, Ministarstvo financija se utvrđuje kao tijelo zaduženo za koordinaciju politike koncesija u Republici Hrvatskoj.

Dosadašnji zakonodavni sustav kojim su uređene koncesije bio je nedostatan okvir za razvoj ovog instituta, te je nerijetko imao slabije učinke ubiranja naknada za koncesije kako na lokalnoj tako i na državnoj razini. Kako bi se uklonili sadašnji nedostaci sustava koncesija, izmjena postojećeg zakonskog okvira usmjerena je prije svega na:

- a) povećanje transparentnosti sustava koncesija i osiguravanje ravnopravnog tržišnog natjecanja, uz jedinstvenu pravnu zaštitu,
- b) jačanje efikasnosti u procesu nadzora i prikupljanja naknada za koncesije i smanjenje pojavnosti "sive zone" u sustavu koncesija.

Postupak davanja koncesija za javne usluge i koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra, koji nije utvrđen ovim Zakonom, može se urediti posebnim propisima koji uređuju pojedine vrste koncesija, no uz obveznu primjenu temeljnih načela ovog Zakona.

Na postupak davanja koncesije za javne radove odgovarajuće se primjenjuju propisi kojima se uređuje javna nabava, pri čemu se na postupak davanja koncesije za javne radove čija je vrijednost ugovora u ukupnom iznosu jednaka ili niža od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a), primjenjuju odgovarajuće odredbe o nabavama male vrijednosti, a na postupak davanja koncesije za javne radove čija je vrijednost ugovora u ukupnom iznosu viša od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a) odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava.

Analogno primjeni Zakona o javnoj nabavi u okviru postupka davanja koncesija pravna zaštita je određena kroz djelokrug rada Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Ovako određenom pravnom zaštitom ostvaruje se puna funkcionalnost i obuhvat transparentnog i efikasnog sustava koncesija u Republici Hrvatskoj. Definirana pravna zaštita iz ovog krovnog zakona primjenjivat će se na posebne sektorske zakonske i podzakonske akte čime se u potpunosti postižu ciljevi koji će unaprijediti sustav koncesija u RH.

U procesu pristupanja Europskoj uniji i usklađenju nacionalnog zakonodavstva Nacrt prijedloga Zakona o koncesijama nužno je uskladiti s pravnom stečevinom EU. U okviru novog Zakona o koncesijama nužno je poštivati odredbe sljedećih Direktiva:

1. Definicija koncesija za javne usluge i radove sadržana je u Direktivama 18/2004/EZ i 17/2004/EZ, međutim ne postoje posebne odredbe u Direktivama kojima se uređuju koncesije za javne usluge. Bez obzira na činjenicu nepostojanja posebnih odredbi, koncesije za javne usluge moraju se zakonski urediti na način kojim će u potpunosti biti usklađene i poštivati načela sadržana u Ugovoru o EZ. Radi se posebice o načelima jednakog tretmana (nediskriminacije), transparentnosti, proporcionalnosti i uzajamnog priznavanja.
2. Kod koncesija jednako kao kod postupaka javne nabave moraju se stvoriti zakonski uvjeti da se omogući što veća javnost postupaka davanja koncesija, da se omogući nediskriminacija i jednakopravnost u postupku davanja koncesije, te da se omogući veća učinkovitost kako postupka davanja koncesije tako i njenog izvođenja.
3. Primjenom Poglavlja III. iz Direktivama 18/2004/EZ u ovom Zakonu jasno je uređeno i definirano područje primjene Zakona o javnoj nabavi kod davanja koncesija za javne radove, kao i posebna pravila primjenjiva na koncesionare potpisnike ugovora o koncesiji za javne radove čija je ukupna vrijednost ugovora viša od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a) u slučaju radova koje će obaviti treće strane, ukoliko je koncesionari naručitelj radova.

Zakon o koncesijama ojačava poziciju i daje veću važnost Ministarstvu financija koje je zaduženo voditi Registar koncesija.

Novi Zakon o koncesijama jasno propisuje obveze davatelja koncesija i dužnost poduzimanja svih pravnih radnji radi osiguranja izvršavanja odredbi iz ugovora o koncesijama. Time se nastoji ostvariti još veća efikasnost prikupljanja naknada za koncesije kao i osigurati uredno izvršavanje i drugih obveza propisanih ugovorom o koncesiji.

Odredbe koje uređuju obveze davatelja u pogledu još efikasnijeg nadzora, a određene novim Zakonom o koncesijama, uskladit će se u posebnim propisima kojima se uređuju koncesije do dana početka primjene Zakona o koncesijama.

Posebni (sektorski) zakoni i podzakonski akti uskladit će se s novim Zakonom o koncesijama i pravnom stečevinom EU. Posebnim zakonima (*lex specialis*) bit će moguće, u skladu s novim Zakonom o koncesijama, urediti dva pitanja u ovlasti primjene tog zakona: prvo, pitanje sadržaja koncesije, tj. pitanje što se može dati u koncesiju, tj. koji javni radovi i koje usluge se mogu dati u koncesiju (a ne i kako), i drugo pitanje, tko odlučuje da se uopće daje koncesija i tko je daje (odgovornost za politiku koncesija u području primjene tog posebnog zakona), kad se ocijeni da je u tom dijelu potrebna posebna regulativa u odnosu na Zakon o koncesijama.

Posebnim (sektorskim) zakonima se neće moći uređivati pitanja postupka davanja ugovora o koncesiji, niti pravna zaštita iz koncesijskih sporova na drugačiji način od onog određenog u novom krovnom zakonu o koncesijama.

Izuzete od **primjene Zakona u cijelosti** su koncesije koje su, temeljem propisa Republike Hrvatske, određene kao klasificirane ili čije izvršenje, temeljem zakona ili drugih propisa Republike Hrvatske, zahtijeva primjenu mjera informacijske sigurnosti, koncesije koje su, u skladu s međunarodnim ugovorima koje je Republika Hrvatska sklopila s jednom ili više drugih država, namijenjene zajedničkoj provedbi ili korištenju projekata, te koncesije koje se daju u skladu s posebnim postupovnim pravilima određenima od strane međunarodnih organizacija.

Izuzete od **primjene dijelova Zakona** su koncesije na poljoprivrednom zemljištu, koncesije u području igara na sreću, koncesije pravnim osobama koje su u većinskom vlasništvu Republike Hrvatske za obavljanje djelatnosti te izgradnju i korištenje objekata i postrojenja potrebnih za obavljanje tih djelatnosti u nacionalnom parku i posebnom rezervatu, te koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije..

Dinamika usklađenja sektorskih zakona s Zakonom o koncesijama mora biti određena na najprimjereniji način i provedena usporedno kako bi se izbjegla pravna neusklađenost odnosno neprovedivost sustava davanja koncesija.

2. OBJAŠNENJE ODREDBI KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Članak 1. - Ovim se člankom određuje predmet Zakona, u smislu da isti uređuje opće sva pitanja vezana za davanje koncesije u RH.

Isti članak određuje koncesiju u smislu ovog Zakona, te ju definira kao ugovorom uređen pravni odnos čiji predmet može biti izvođenje radova, pružanje usluga i gospodarsko korištenje općih dobara i drugih dobara za koje je zakonom određeno da su od interesa za RH. Koncesije se u smislu ovog Zakona razdvajaju na koncesije za javne radove, koncesije za javne usluge te koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra.

Predlagatelj je ovom definicijom uvažio Direktive EU koje određuju područje koncesija, te opis koncesija prilagodio postojećem sustavu koncesija u RH. Prilagodba postojećem sustavu koncesija prvenstveno se odnosi na koncesije gospodarskog korištenja općih i drugih dobara, a koje su vrlo česte u RH, a odnose se na primjer na eksploataciju mineralnih sirovina.

Ovi se nazivi koncesija koriste kroz cijeli tekst Zakona, a s ciljem usmjeravanja korisnika Zakona na primjenu različitih postupaka davanja koncesija određenih ovim Zakonom, bilo to prema Zakonu o javnoj nabavi za koncesije za javne radove ili prema posebnim propisima kojima se uređuju koncesije za javne usluge i koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra.

Članak 2. - Člankom se pojašnjavaju pojedini pojmovi u smislu ovog Zakona. Definicije pojmova koje se ne nalaze u ovom članku nalaze se u propisima koji

uređuju javnu nabavu ili će se definirati u posebnim propisima kojima se uređuju koncesije, a usklađuju se s ovim Zakonom.

Članak 3. - Ovim se člankom taksativno navodi tko/koja tijela mogu biti davatelji koncesija, te u čije ime to mogu učiniti. Tijela koja nisu izrijeком navedena mogu biti davatelji koncesija ako su za to ovlaštena posebnim propisima (npr. razne državne agencije i slično), a u skladu s petom alinejom ovog članka.

Članak 4. - Koncesija, a kako je ona određena člankom 1. (koncesija za javne radove, koncesija za javne usluge ili koncesija za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra), može se dati u područjima koja se nabrajaju u ovom članku. Pa tako članak navodi izrijeком 20 područja, u skladu s postojećim sustavom koncesija u RH, a što ne isključuje i ostala područja za koja se odredi da je koncesija prikladan instrument dok god je ona u skladu s definicijom koncesije određenom ovim Zakonom.

S obzirom da navedena područja ne navode ujedno i sve vrste/nazive koncesija koje se mogu u istima pojaviti, stavkom 3. ovog članka određeno je da se koncesije koje su predmet davanja u navedenim područjima pobliže definiraju posebnim propisima kojima se uređuju koncesije.

Pa se tako za eksploataciju mineralnih sirovina može dati cijeli niz pod-vrsta koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra ovisno o vrsti mineralne sirovine, - kao na primjer koncesija za eksploataciju kamena ili koncesija za eksploataciju gline, a koje se definiraju posebnim propisima koji uređuju koncesije u tom području (u ovom primjeru bi to bili Zakon o rudarstvu i vezani pravilnici).

Člankom se posebno napominje da se na šumama i šumskim dobrima u vlasništvu Republike Hrvatske ne može dati koncesija.

Članak 5. - Ovim se člankom navode koncesije na koje se ovaj Zakon, u svojoj potpunosti, ne primjenjuje.

Člankom se također navodi obveza obavješćavanja Europske komisije u slučaju davanja nekih od koncesija iz ovog članka, a što je odredba koja će početi važiti s danom pristupanja RH Europskoj uniji.

Članak 6. - Ovim se člankom određuje da se Zakon ne primjenjuje u svojim određenim dijelovima na pojedine vrste koncesija.

Članak 7. - U ovome članku govori se o pravu sudjelovanja vlasnika nekretnina, te nadležnog državnog odvjetništva pri davanju koncesija za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra.

Članak 8. - Ovim se člankom upućuje na odgovarajuću primjenu odredbi o tajnosti podataka iz propisa koji uređuje javna nabava.

Članak 9. - Ovim se člankom propisuju obveze davatelja koncesija za provođenje pripremnih radnji za davanje koncesije.

Članak 10. - Ovim se člankom upućuje na odgovarajuću primjenu odredbi propisa kojima se uređuje javna nabava prilikom procjene vrijednosti koncesije za javne usluge i javne radove, dok se kod koncesija za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuje pojedina vrsta koncesije.

Članak 11. - Ovim člankom navodi se sadržaj studije opravdanosti davanja koncesije koju je davatelj koncesije dužan izraditi.

Članak 12. - Odredbama ovog članka navodi se obveza davatelja komisije za imenovanje stručnog povjerenstva za koncesiju, s naglaskom na izbjegavanju potencijalnog sukoba interesa. Određuje se i obveza obavještanja Ministarstva financija o imenovanju istog, koje može predložiti imenovanje svog predstavnika. Navode se, zatim, zadaci stručnog povjerenstva, te njegova obveza vođenja zapisnika, a posebno se naglašava njegova dužnost izrade prijedloga odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja za davanje koncesije i prijedlog odluke o poništenju postupka davanja koncesije.

Članak 13. - Prema odredbama ovoga članka, kod izrade analiza projektnog prijedloga koncesije radi utvrđivanja radi li se o projektu javno-privatnog partnerstva, stručno povjerenstvo primjenjuje kriterije u skladu s propisima kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo.

Članak 14. - Ovim člankom navodi se sadržaj dokumentacije za nadmetanje te se određuje mogućnost pristupa toj dokumentaciji i svim podacima vezanima za nju.

Članak 15. - Člankom je određena obveza davatelja koncesije da prije početka postupka davanja koncesije u dokumentaciji za nadmetanje i obavijesti o namjeri davanja koncesije navede jamstvo za ozbiljnost ponude koje ponuditelj mora dostaviti.

Vrsta i vrijednost jamstava i instrumenata osiguranja određuju se, po prijedlogu stručnog povjerenstva, ovisno o posebnostima davanja pojedine vrste koncesije. Potom se uređuje i povrat jamstva za ozbiljnost ponude. Kod koncesija za javne radove, primjenjuju se i odgovarajuće odredbe propisa kojim se uređuje javna nabava.

Članak 16. - Ovaj članak određuje početak i završetak postupka davanja koncesije. Pitanja postupka davanja koncesija za javne usluge i koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra koja nisu uređena ovim Zakonom mogu se pobliže urediti posebnim zakonom, no uz obvezno poštivanje načela postupka davanja koncesija određenih ovim Zakonom. Postupak davanja koncesija za javne radove provodi se prema propisima kojima se uređuje javna nabava, pri čemu se na postupak davanja koncesije za javne radove čija je vrijednost ugovora u ukupnom iznosu jednaka ili niža od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a), primjenjuju odgovarajuće odredbe o nabavama male vrijednosti, a na postupak davanja koncesije za javne radove čija je vrijednost ugovora u ukupnom iznosu viša od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a) odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuje javna nabava. Prethodno navedeni postupak davanja koncesije za javne radove ne primjenjuje se na davanje koncesije za javne radove za obavljanje jedne od sljedećih djelatnosti kada tu koncesiju daje

davatelj koncesije koji obavlja tu djelatnost: u području plina, toplinske i električne energije, u području vodnog gospodarstva, za prijevozne usluge, za poštanske usluge te djelatnost traženja ili vađenja nafte, plina, ugljena ili drugih krutih goriva, kao i vodene i zračne luke.

Članak 17. - U ovom članku navedena su načela kojih se davatelj koncesije treba pridržavati prilikom provođenja postupka davanja koncesija. Načela su temeljena na propisu kojim se uređuje javna nabava, te se imaju ujedno primjenjivati i u svim posebnim propisima kojima se uređuju koncesije i koji se usklađuju s ovim Zakonom.

Članak 18. - Ovim člankom navodi se sadržaj obavijesti o namjeri davanja koncesije, trenutak čije objave predstavlja početak postupka davanja koncesije, te pravila vezana uz objavu iste.

Članak 19. - Članak propisuje način na koji se dostavljaju ponude.

Članak 20. - Ovim člankom se propisuje rok za dostavu ponude koji iznosi najmanje 30 dana od dana objave obavijesti o namjeri davanja koncesije.

Članak 21. - U ovome članku navode se izričito kriteriji na kojima se temelji odabir ponude, za koje se određuje da moraju biti navedeni i opisani po važnosti u objavi obavijesti o namjeri davanja koncesije i dokumentaciji za nadmetanje.

Članak 22. - Članak navodi da davatelj koncesije donosi odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, na prijedlog stručnog povjerenstva za koncesiju, a na temelju koje potpisuje ugovor o koncesiji. Navedenu odluku davatelj je obvezan dostaviti svim ponuditeljima.

Članak 23. - Ovaj članak određuje rok u kojem davatelj mora donijeti odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja. Također se spominje mogućnost produženja roka valjanosti ponude, kao i pravo žalbe ponuditelja zbog nepoštivanja zakonskih rokova.

Članak 24. - Ovaj članak navodi sadržaj odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja. Istim se člankom određuje da se pored odredbi navedenih u istome, odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja može sadržavati i druge odgovarajuće podatke u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, podnesenom ponudom, te odredbama posebnih propisa kojima se uređuju koncesije.

Članak 25. - Člankom se navode razlozi zbog kojih davatelj koncesije poništava postupak davanja koncesije. To se čini odlukom, a na osnovi prijedloga stručnog povjerenstva. Svi ponuditelji moraju biti obaviješteni o njegovu poništenju.

Članak 26. - Ovim člankom uređene su radnje vezane uz potpisivanje ugovora o koncesiji. Naveden je rok u kojem davatelj koncesije mora najpovoljnijem ponuditelju ponuditi potpisivanje ugovora, te oblik ugovora, dok se u postupku davanja koncesije koja je sastavni dio projekta javno-privatnog partnerstva, rok za potpisivanje ugovora o koncesiji određuje u skladu s propisima kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo. Također se navodi obveza prikupljanja potrebnih jamstava i drugih instrumenata osiguranja naplate naknade za koncesiju, kao i način njihova čuvanja.

Članak 27. - Ovim člankom pobliže se utvrđuje sadržaj ugovora o koncesiji, odnosno određuje se primjena propisa kojima se uređuju obvezni odnosi i javno-privatno partnerstvo.

Članak 28. - Ovim člankom uređuju se temeljna pravila vezana za naknadu za koncesiju. Iznos i način izračuna naknade za koncesiju definira se posebnim propisima koji uređuju koncesije.

Članak 29. - Ovim člankom navodi se način na koji se određuje vrijeme trajanja koncesije. Posebnim propisima koji uređuju koncesije točno se definira trajanje koncesije u pojedinim područjima. Rok na koji je koncesija dana ne može se produljiti, osim u iznimnom slučaju, a računa se od dana potpisivanja ugovora o koncesiji.

Članak 30. - Ovim člankom utvrđuje se mogućnost koncesionara da, u slučaju koncesije za javne radove čija je ukupna vrijednost ugovora viša od 36.000.000,00 kuna, bez PDV-a, podugovorom, a u skladu s ugovorom o koncesiji, povjeri obavljanje javnih radova domaćoj ili stranoj pravnoj ili fizičkoj osobi. Također se određuje način određivanja postotka ukupne vrijednosti radova koji se može dodijeliti trećim stranama. Postupak dodjele podugovora ne podliježe odredbama propisa kojima se uređuje javna nabava.

Članak 31. - Ovim člankom navodi se mogućnost dodjeljivanja prava obavljanja dodatnih radova koncesionaru čiji je predmet koncesije izvođenje građevinskih radova. Određeni su i uvjeti pod kojima se ti radovi mogu dodijeliti, te gornja granica njihove vrijednosti.

Članak 32. - Ovim se člankom uređuje obveza primjene propisa koji uređuju javnu nabavu koje se odnose na ugovore o javnim radovima u slučaju radova koje će obaviti treće strane, ukoliko je koncesionar naručitelj.

Članak 33. - Ovaj članak propisuje posebna pravila primjenjiva na koncesionare potpisnike ugovora o koncesiji za javne radove čija je ukupna vrijednost ugovora viša od 36.000.000,00 kuna, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV-a).

Članci 34. do 37. - Ovim člancima nabrajaju se i opisuju načini prestanka koncesije.

Članak 38. - Ovim člankom određeno je da se pravna zaštita u postupku davanja koncesije provodi u skladu s propisima kojima se uređuje javna nabava.

Članak 39. - Ovaj članak odnosi se na rješavanje sporova, koje može biti ugovoreno u arbitražnom obliku, navodi se mjerodavno pravo, odnosno navodi nadležni sud ako se sporovi drugačije ne riješe.

Članak 40. - Ovim člankom definira se politika koncesija, a što predstavlja detaljnu razradu odredbi koje proizlaze iz djelokruga rada Ministarstva financija utvrđenog Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu središnjih tijela državne uprave (NN 27/08).

Članak 41. - Ovim člankom propisuje se obveza davatelja koncesije za stalnim praćenjem izvršavanja obveza od strane koncesionara, te redovitog izvješćivanja Ministarstva financija i Državnog odvjetništva kod nepoštivanja ugovornih odredbi.

Članak 42. - Ovim člankom određuje se obveza davatelja koncesije o redovitom obavješćivanju Ministarstva financija u slučaju uočenih nepravilnosti od strane koncesionara, te obvezi poduzimanju svih pravnih radnji prema koncesionaru.

Članak 43. - Ovim člankom uređena je obveza davatelja koncesija a koja se odnosi na izradu planova davanja koncesija i dostavu istih Ministarstvu financija. Naveden je i sadržaj plana koncesija.

Članak 44. - Ovim člankom opisan je Registar koncesija, a navedeno je i tijelo nadležno za njegovo vođenje.

Članak 45. - Ovaj članak propisuje rok u kojemu davatelj koncesije mora dostaviti Ministarstvu financija ugovor o koncesiji.

Članak 46. - Ovaj članak propisuje da postupci davanja koncesija koji su započeli prije stupanja na snagu ovog Zakona, te sudski ili drugi postupci koji se vode povodom istih, dovršit će se prema odredbama propisa koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 47. - Člankom se propisuje obveza davatelju koncesije koji je dužan pokrenuti postupak upisa u zemljišne knjige svih ugovora o koncesijama koji se odnose na nekretnine, a koji još nisu upisani u zemljišne knjige, u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, te obvezu obavijestiti Ministarstvo financija, a radi evidencije u Registru koncesija.

Članak 48. - Ovim člankom se propisuje način i rok usklađenja zakonskih i podzakonskih propisa koji uređuju pitanja davanja pojedine vrste koncesije.

Članak 49. - Ovim člankom se propisuje dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

3. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provedba ovoga Zakona zahtijeva osiguranje dodatnih sredstava u Državnom proračunu Republike Hrvatske u 2009. godini u iznosu od 1,0 mln kuna, a prvenstveno se odnosi na provođenje mjera predviđenih Akcijskim planom Strategije javne nabave usvojene od strane Vlade Republike Hrvatske, a koje se odnose na Zakon o koncesijama i Ministarstvo financija.

4. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

Nakon prvog čitanja u Hrvatskom Saboru u prijedlogu Zakona o koncesijama učinjene su izmjene u skladu s iznesenim primjedbama. To se, ponajprije, odnosi na dodavanje mogućnosti davanja koncesije u području turizma (u članku 4.), zatim na odredbe koje uređuju tajnost podataka koje su prvotno upućivale na primjenu propisa kojima se uređuje tajnost podataka dok sada upućuju na primjenu propisa kojima se uređuje javna nabava (članak 8.). Također, učinjene su sve potrebne izmjene nomotehničke prirode na koje je uputio Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog Sabora.

Osim navedenih učinjene su i sljedeće, dodatne, izmjene:

- izdavanje različitih dozvola, odobrenja, licenci i sličnih jednostranih akata nije, kao prvotno, izuzeto od primjene ovog Zakona (članak 5.);
- djelomično izuzeće od primjene ovog Zakona prošireno je i na druga područja (koncesije na poljoprivrednom zemljištu, koncesije u području igara na sreću, koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije) (članak 6.);
- dodane su odredbe koje uređuju procjenu vrijednosti koncesije (članak 10.);
- zbog uske povezanosti područja koncesija i javno-privatnog partnerstva, u Zakon je umetnut i članak koji uređuje slučaj koncesije koja je ujedno i projekt javno-privatnog partnerstva (članak 13.);
- u općim odredbama dijela koji uređuje postupak davanja koncesija učinjene su izmjene vezane za koncesije za javne radove. Naime, kao i prethodno, na navedene se primjenjuju propisi kojima se uređuje javna nabava, no ovisno o vrijednosti koncesije primjenjuju se odredbe o nabavama male vrijednosti (za koncesije ispod određene vrijednosti), odnosno druge odredbe tih propisa (za koncesije iznad određene vrijednosti). Također, za koncesije za javne radove, navedena su i područja izuzeta od primjene spomenutih propisa u postupku davanja (članak 16.).
- u Glavi IV. Zakona dodane su odredbe kojima se uređuje podugovaranje, a u skladu sa sadržajem Glave III. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ (članak 30.). Također je i članak 31., „Dodjeljivanje dodatnih javnih radova koncesionarima“ uređen ne bi li bio u skladu s navedenom Direktivom.
- Radi praćenja sadržaja Direktive iz prethodne točke, u Zakon je implementirana i nova Glava V. u kojoj su uređena posebna pravila primjenjiva na koncesionare potpisnike ugovora o koncesiji za javne radove čija je ukupna vrijednost ugovora viša od 36.000.000,00 kuna (članak 32. i 33.).
- Posebna prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara, nekadašnja Glava V. Zakona, sadržajno su uklopljena u ostale odgovarajuće odredbe Zakona, najvećim dijelom u Glavu VIII., Politika koncesija.
- Pitanja pravne zaštite u postupku davanja koncesije, za razliku od prethodne verzije, uređena su na način da se upućuje na primjenu propisa kojima se uređuje javna nabava.
- Prijelazne i završne odredbe odgovarajuće su izmijenjene i uređene.